

Verslag reis Vannucci 2015

02.30 u , we zijn wel wat gewend wat vroeg opstaan betreft, maar 2.30 u is toch ontiegelijk vroeg om je bed te verlaten. Ik zat er amper in en mocht er alweer uit. Om 03.00 u kwam de taxidienst ons ophalen om naar Charleroi te rijden. Als eerste kwam onze groep in de luchthaven aan en een koffie met ontbijt trok ons wel aan. Als je moet wachten kan je dat net zo goed doen met een kop koffie. Eens de anderen er waren begon het

verdeelwerk van de vouchers , inchecken en alle andere formaliteiten die bij een vliegtuigreis horen. Dan het vliegtuig op en dan "Italy, here we come !"

De weergoden waren ons goed gezind, zomerse temperaturen bij aankomst in Pisa, nog een controle te gaan en dan de bus op. Eerste halte van de dag was de scheve toren natuurlijk, dit kon niet ontbreken nu we daar toch waren. Best een mooie site eigenlijk. Voor elk wat wils, mooie gebouwen en cultuur, terrasjes en veel volk. Een aantal onder ons had duidelijk dorst geleden op de vlucht en wilden het Italiaanse bier wel eens proeven, niet wetende dat pintjes in Italië net iets groter zijn dan bij ons...

Er was een restaurantje gereserveerd voor ons, maar we aten wel heel vroeg naar Italiaanse normen, we waren ten slotte al vroeg op deze morgen. Eerst een anti-pasto, en velen onder ons aten dan maar veel brood om de grote honger te stillen, niet wetende dat er dan nog 3 !! pasta schotels en een dessert zouden volgen. Een beetje moe, maar zeker voldaan, trokken we naar Vannucci.

De kwekerij is gelukkig uitgerust met van die elektrische wagentjes want de oppervlakte van het hoofdbedrijf alleen al is immens. We reden langs duizenden bomen en meerstammen en toen begon het commerciële luik van de reis. Bomen werden uitgezocht, gewikt en gewogen, vergeleken, de prijslijsten en etiketten er bij gehaald en uiteindelijk veranderden heel wat planten van eigenaar. Missie geslaagd natuurlijk voor onze welwillende sponsor. Het was tijd om eens iets terug te kunnen doen.

Ons hotel lag midden in het centrum van Pistoia, handig om straks te gaan eten natuurlijk, alles lag binnen wandelafstand. Er was blijkbaar iets misgelopen met de namen van de deelnemers

toen bleek dat de koppels wat door elkaar gegooid waren. Het meisje aan de balie zag het opeens niet meer zitten en gaf alle sleutels dan maar in 1 keer en vroeg of de namen en de respectievelijk kamernummers nadien konden doorgeven. Weeral werk, een mens is dan eens een weekend weg...

Johan, de plaatselijke Belgische Vannucci-medewerker die ons het hele weekend zou begeleiden, had een lange tafel gereserveerd op het centrale pleintje voor het avondmaal en voor het gemak ook al een menu samengesteld. Het Italiaanse eten is lekker, dus dat was geen probleem. Na het eten de stad nog wat verkend en iets gedronken natuurlijk en veel gelachen. Iedereen had er blijkbaar zin in.

De volgende morgen, na een lekker ontbijt, bezochten we het "Nursery Park", een site met heel grote exemplaren van bomen, allemaal in gigantische bakken. De prijzen waren navenant natuurlijk, maar er zaten heel mooie exemplaren bij. De volgende stop was Prato, een nabijgelegen dorp, naar een site van enkele tientallen hectare met maar liefst 17.000 bomen in pot in de maten 14/16 tot 25/30. Ook hier werden vlot etiketten geschreven,

Dan gingen we op weg naar Firenze voor het middagmaal en een vrij bezoek aan de stad. Eerste een mooie wandeling naar het centrum van de stad om te lunchen met weerom lekker "Italian food". Aan het eten zal het dit weekend zeker niet gelegen hebben. De tijd die ons nog restte in de namiddag was natuurlijk te kort, maar we hadden een impressie van deze mooie stad.

's Avonds terug naar Pistoia, opfrissen en weer de stad in. We vonden een restaurantje waar we allemaal tegelijk binnen konden en mochten. We kregen een apart zaaltje en 2 lange tafels. Voor het gemak namen we allemaal pizza, lekker en betaalbaar. Na het eten was het vuur voor de meesten al aan het dimmen, zo'n weekend met veel bezoeken is precies nog lastiger dan werken.

Op zondag bezochten we opeenvolgend een kaasmakerij van de bekende parmezaanse kaas en een bedrijf waar er "Aceto Balsamico Tradizionale di Modena" werd geproduceerd. De echte traditionele Balsamico azijn, wat veel intenser smaakt dan datgene dat hier als balsamico wordt verkocht. Na een hele uitleg (we kregen ze zowaar dubbel, een keer in het Frans en in het Italo-Engels) van hoe dit geproduceerd werd aten we daar nog een traditionele, deze keer lichte, lunch. Opmerkelijk was op het einde een vanille ijsje met Balsamico-azijn, onverwacht een lekkere combinatie.

Van daaruit ging het naar de laatste stop, het Ferrari museum. De snelle bolides stonden er te glimmen en de hele geschiedenis werd er vakkundig uit de doeken gedaan door onze gids ter plaatse. Prachtige wagens, maar moeilijk om er je winkelwaar in kwijt te geraken als je naar de supermarkt moet...

Onze reis zat er op, enkel moest onze vaderlandse vliegtuigmaatschappij ons nog terug naar Brussel brengen. Het was de moeite, voor velen ook vermoeiend, maar we hebben het hele weekend genoten van mooi weer, mooie planten, interessante sites en veel plezier. Dit smaakt naar meer, hoewel het moeilijk zal zijn om deze uitstap te overtreffen.

Voor verslag, Stephan Boute